

Nr 424.

Av herr **Jonsson** i Skedsbygd **m. fl.**, i *anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 212, med förslag till lag om ändring i kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370), m. m.*

I proposition nr 212 har Kungl. Maj:t föreslagit omfattande omläggning och genomgripande förändringar på den statliga beskattningens område. Bland annat föreslås en fullständig omläggning av den nu utgående förmögenhetsbeskattningen. Denna förmögenhetsbeskattning, som förut varit anknuten till inkomstbeskattningen och beräknats på så sätt att 1/100-del av den behållna förmögenheten tillagts inkomsten, föreslås nu utgöra en fristående skatt, mera oberoende av inkomstens storlek. Förmögenheter med låg avkastning åtnjuta emellertid en viss skattelättnad på grund av den föreslagna reduktionsregeln, varigenom förmögenhetsskatt endast uttages på ett belopp, utgörande 30 gånger avkastningen av förmögenheten. Vid en antagen förmögenhet av 100 000 kronor med en avkastning av nu gällande bankränta, 2 0/0, reduceras förmögenhetens skattepliktiga belopp följaktligen till $2\,000 \times 30 = 60\,000$ kronor och den uttagna förmögenhetsskatten från 420 kr. till 180 kronor.

Utgöres förmögenheten av ett likaledes i bank placerat kapital av 75 000 kronor, reduceras förmögenhetsskattens belopp, under förutsättning av samma räntesats, från 270 kronor till endast 90 kronor. Beträffande förmögenheter, som äro placerade i sådan fast egendom eller rörelse, där förmögenhetsavkastningen ingår i och redovisas samtidigt och tillsammans med arbetsinkomsten, kan ett fastställande av förmögenhetsavkastningen, skild från arbetsavkastningen, ej ske enligt nuvarande regler. Härigenom kan reduktionsregeln ej träda i funktion, utan full förmögenhetsskatt kommer att utgå å förmögenheter med mycket låg eller ingen avkastning. Så kan bli fallet beträffande i jordbruk, hantverk och handel samt övriga mindre företag placerad förmögenhet, där ägaren och hans familj med huvudsakligen eller helt egen arbetskraft utför allt arbete inom företaget. Förmögenhetsskatt kommer att i dessa fall uttagas även om förmögenhetens avkastning i verkligheten varit ringa eller ingen och beräknas efter förmögenhetens hela belopp.

Ett sådant exempel skall anföras. En jordbrukare äger ett i fastigheten och därtill hörande driftsinventarier investerat kapital utgörande enligt förmögenhetsuppskattningen 75 000 kronor. Jordbruket skötes av honom själv

med hjälp av hustru och ett par minderåriga barn, vilka ej särskilt taxeras för inkomst. Jordbrukets inkomst tänkes utgöra ett belopp av 7 000 kronor. I denna inkomst ingår inkomsten för mannens, hustruns och de minderåriga barnens arbete.

Om man beräknar mannens arbetsinkomst till 3 600 kronor, vilket med nuvarande lantarbetarlöner torde utgöra ett minimum för en företagare, om man likaledes anser att hustrun deltagit i arbetet med gårdens och hushjurens skötsel med halva sin under året presterade arbetsinsats, kan man efter samma grunder värdera denna arbetsinsats till minst 1 200 kronor. Om man sedan uppskattar de minderåriga barnens arbetsinsats till 2 200 kronor, blir denna summa tillsammans 7 000 kronor. Det i fastigheten nedlagda kapitalet har i detta fall icke lämnat någon avkastning, men förmögenhetsskatt utgår under alla förhållanden beräknad efter förmögenhetens fulla belopp 75 000 kronor, och den därå utgående förmögenhetsskatten utgör enligt förslaget 270 kronor. Exempler skulle kunna mångfaldigas och komma att inträffa i en stor mängd fall. Särskilt blir detta förhållandet i vikande konjunkturen eller då missväxt drabbar jordbrukarna.

För att åstadkomma rättvisa på detta område erfordras emellertid en sådan omläggning av beräkningen för inkomsten av jordbruk och företag, att arbetsinkomsten vid redovisningen skiljes från kapitalinkomsten. I de fall då bokföring föreligger bör denna fråga kunna lösas på ett ganska enkelt sätt genom sådan omläggning av bokföringen, att därav framgår företagarens och hans familjs arbetsinsats.

När det gäller ej bokföringspliktiga skattskyldiga, synes frågan kunna lösas på det sättet, att den skattskyldige i sin deklaration uppger sin egen och familjens arbetsinsats samt föreslår värdesättning av denna insats. Uppgifterna kunna med lätthet granskas av taxeringsnämnden, som fastställer den skattskyldiges arbets- och kapitalinkomst. Denna senare skall ligga till grund för kapitalbeskattningen när det gäller förmögenhetsskatten. Är förmögenhetsinkomsten låg, kan då reduktionsregeln inträda. Härigenom skulle åstadkommas likställighet och rättvisa i fråga om förmögenhetsskattens uttagande.

Med stöd av vad vi ovan anført få vi hemställa,

att riksdagen må besluta att vederbörande taxeringsnämnd beträffande inkomst av jordbruk eller företag, där ägaren och hans familj deltagit i arbetet vid förvärvande av inkomsten, efter uppgift av den skattskyldige, fastställer huru mycket av den gemensamma inkomsten av kapital och arbete, som skall anses utgöra inkomst av kapital, samt att den sålunda fastställda kapitalinkomsten skall läggas till grund för förmögenhetsbeskattningen, samt

att vederbörande utskott måtte utarbeta erforderlig lagtext
för åstadkommande av ifrågavarande ändring i lagförslaget.

Stockholm den 7 april 1947.

		<i>Arvid Jonsson</i> i Skedsbygd.
<i>Sam. B. Norup.</i>	<i>Ivar Johansson</i> i Mysinge.	<i>Hj. R. Nilson</i> i Spånstad.
<i>Nestor Hammarlund.</i>	<i>David Boman</i> i Stavsund.	<i>Per Svensson</i> i Stenkyrka.
<i>Gustaf Svensson</i> i Vä.	<i>Rob. L. Jansson</i> i Aspeboda.	<i>Osc. Werner.</i>
<i>C. O. Carlsson</i> i Bakeröd.	<i>J. H. Johansson</i> i Norrfors.	<i>J. Onsjö.</i>
<i>K. A. Ryberg.</i>	<i>Gunnar Larsson</i> i Luttra.	<i>Aron Gustafsson</i> i Lekåsa.
<i>J. W. Pettersson</i> i Norregård.	<i>Anders Pettersson,</i> Dahl.	<i>Per Persson,</i> Norrby.
